

KINNITATUD
direktori kk nr1-8/27, 31.08.2021

Varase keelekümblusprogrammi ÕPPEKAVA

I kooliaste

2021

Sisukord

1. VARASE KEELEKÜMBLUSPROGRAMMI ÕPPEKAVA ÜLDOSA	3
1.1. Lähtealus	3
1.2. Eesti keelekümblusprogrammi üldeesmärgid:	3
1.3. Eesti keelekümblusprogrammi õppekava põhimõtted	3
1.4. Üldpädevuste kujundamine eesti keele kümblusprogrammi õppekavas	5
1.5. Õppekava ja õpetuse integratsiooni alused	7
1.6. Õppe- ja kasvatusprotsessi kujundamise ning õpitulemuste hindamise alused	8
2. EESTI KEELE KÜMBLUSPROGRAMMI I KOOLIASTME ÕPPE- JA	8
KASVATUSKORRALDUSE ALUSED	8
2.1. Õppeained ja õppekeeled I kooliastmes	9
2.2. Õppetegevus I kooliastmes.....	9
2.3. Õppeainete integreerimine ning läbivate ja üldteemade valdkonnad.....	10
INTEGREERITUD ÜLDTEEMADE VALDKONNAD I KOOLIASTMES.....	11
2.4. Üldpädevused I kooliastme lõpuks	14
2.5. Õppekeskkond I kooliastmes	15
töös. 2.6. Hindamine I kooliastmes	17

1. VARASE KEELEKÜMBLUSPROGRAMMI ÕPPEKAVA ÜLDOSA

1.1. Lähtealus

Varase keelekümblusprogrammi õppekava koostamise aluseks on järgmised dokumendid:

- 1) Põhikooli riiklik õppekava, RT I, 14.07.2020.
- 2) Keelekümblusprogrammi õppekava. Varane täielik keelekümblus. I kooliaste. Keelekümbluskeskus 2002
- 3) Riiklik programm “Integratsioon Eesti ühiskonnas 2000-2007” jätk „Eesti lõimumiskava 2008–2013”. Kultuuriministeerium 2014.
- 4) Varane keelekümblus: õppekava eesmärkide saavutamise lapsekeskse lähenemise aspektist. Haridus- ja Teadusministeerium. 2012

Varane keelekümblus. Põhikooli lõpuks toimub vähemalt 60% õppes eesti keeles. Vene keele kui emakeele õppimist alustatakse teisest klassist ja vene keele osatähtsus suureneb järk-järgult kuni see moodustab 6. klassist alates umbes 40% õppekava mahust. Varase eesti keele kümblusprogrammi õppekava lähtub riiklikust õppekavast.

1.2. Eesti keelekümblusprogrammi üldeesmärgid:

- teise keele kõrge funktsionaalne oskus lugemisel, kirjutamisel, rääkimisel ja kuuldust arusaamisel;
- esimese keele (emakeele) valdamine eakohasel tasemel;
- ea- ja võimetekohane edasijõudmine muudes õppeainetes;
- eesti ja vene kultuuri mõistmine ja väärtustamine;
- kolmanda keele hea oskus. (Genesee, 2009, 12; Kebbinau & Aja, 2010; Mehisto, 2009; Mehisto, Marsh & Frigols, 2008, 13).

1.3. Eesti keelekümblusprogrammi õppekava põhimõtted

Eesti keelekümblusprogrammi õppekava koostamisel, keelekümbluskoolide vahelise koostöö kujundamisel, kooli ja klassi tasandil õpetust kavandades ja tegelikus õppeprotsessis lähtutakse riikliku õppekava ja keelekümbluse multikultuurse kasvatusese põhimõtetest:

- 1) keelekümblusklassides luuakse tingimused kõigi õpilaste ja iga õpilase arengu toetamiseks erinevate keelekeskkondade vajadustest lähtudes, nii eesti keeles kui ka vene keeles õpetatavates ainetes;
- 2) eesti keeles aineid õpetavad õpetajad peavad olema eesti keele kui emakeele kõnelejad või valdama eesti keelt emakeele tasemel, sest õpetaja loob oma keelekasutusega õpilasele esimese keelelise eeskujuna keelekeskkonna eesti keele omandamiseks.
- 3) õpetaja keelekasutus algklassides peab olema alati mitteverbaalse kontekstiga seotud, holofraaside kasutamisele toetuv ning vajaduse korral grammatiliselt lihtsustatud. Keele

arenedes liigutakse kontekstiga tugevalt seotud kõnelt kognitiivselt nõudlikuma kontekstiga vähemseotud kõne kasutamise suunas, kus õpilased peavad hakkama kasutama juba omandatud sõnavara uute sõnade tähenduse aimamiseks;

4) õpilase õpiteed puudutavate küsimuste arutamisse ja selle üle otsustamisse kaasatakse ka õpilane ja lapsevanem (eestkostja, hooldaja);

5) hoidutakse kultuurilistest stereotüüpidest, etniliste siltide kleepimisest, igasugusest diskrimineerimisest, rassismist ja etnotsentrismist. Õpetaja ei tohi vastandada ennast muukeelsete õpilaste lähtekultuurile (teie - meie). Selleks, et luua silda muukeelsete õpilaste kodu ja kooli kultuuri vahel, peab õpetaja lähtuma mitte eelarvamuslikest kultuuristereotüüpidest, vaid õpilase enesemääratlusest ja identifitseerimissüm-meetriaatest;

6) õppekavas kehtestatakse üldised nõuded kõigile õpilastele, kusjuures õpetuses arvestatakse, et õpilased alustavad õppimist teises keeles, s.o. eesti keeles, mis ei ole nende emakeel. Seetõttu kohandatakse materjal õpilase keeleoskuse tasemele vastavalt, varieerides seda õpilaste erinevatest võimetest ja haridusvajadustest lähtuvalt;

7) keelekümblusprogrammis tähtsustatakse õpilase õpihuvi hoidmist ja toetamist, millele peavad aitama kaasa nii kool kui ka kodu. Õppimisel-õpetamisel on keskne probleemide tõstatamine ja lahendamine, küsimuste esitamine ja neile vastuste leidmine; teadmisi käsitatakse ajas arenevate ja muutuvatena;

8) õppimine peab toimuma stressivabas keskkonnas, kus õpilasele ei avaldata survet ning õpitegevus on seotud rohke füüsilise tegevuse ja liikumisega. Õpilast üksnes julgustatakse eesti keelt kasutama. Esialgu ei parandata ka vigu kõnelemisel, kui viga takistab arusaadavust, siis õpetaja üksnes parafraseerib vigase lause.

9) õppesisus on esindatud nii inimkonna, Euroopa, Eesti kui ka Eestis elavate ja keelekümblusklassis õppivate õpilaste kui rahvusvähemuste kultuur. Õpetuse sisu valikul arvestatakse õppekeele- ja õpilaste rahvuskultuuri, Euroopa ja maailma-kultuuri, rõhutatakse kultuurilisi erinevuste ja sarnasuste sihtkultuuri ja lapse emakultuuri vahel;

10) õppe- ja kasvatusprotsess koolis pakub mitmekesiseid õpikogemusi, õpetus on süsteemne ja terviklik, õpetuslik ja kasvatuslik aspekt on tasakaalustatud. Eesti keele kui teise keele õpetamine toimub õppesisust lähtuvalt, kus keel ei ole omaette eesmärk, vaid vahend teadmiste omandamisel. Teadmiste omandamine on muudetud eluliseks ja mõttekaks tegevuseks, sidudes selle õpilase huvide ja kogemustega väljaspool kooli. Õppetöös kasutatakse rohkelt aktiivõppe elemente;

11) eesti keele arenguks on vaja keelekeskkonna tuge. Kui keelekeskkond ei toeta piisavalt õpilase eesti keele arengut, siis luuakse klassivälise õpitegevuste ja emakeelekõnelejate elava kõne kuulamise näol õpilastele võimalused viibida rikkalikus ja mitmekesisises eesti keele kui emakeele keskkonnas;

12) õpikeskkond klassis peab olema turvaline, õpilase iseõppimisvõimet arendav ja eesti keele kasutust motiveeriv;

13) õppekava arvestab asjaoluga, et eesti keel on keelekümbelusõpilaste jaoks teine keel ja vene keel on nende emakeel. Seetõttu vahendatakse teadmisi lihtsustatud õppekeele abil, tagades õppekavas ka lapse emakeele ja kultuuri arengu ja väärtustamise;

14) õppekava on avatud pidevaks edasiarendamiseks ja korrigeerimiseks vastavalt muutustele ühiskonnas ja teadustes.

Varase keelekümbelusprogrammi põhimõtted (Kebbinau & Aja, 2010):

- lapsekeskne rühma- ja klassiruum (lapsed eksperimenteerivad keelega julgelt õppides oma vahetutest kogemustest ja suhtlemisest end ümbritseva maailmaga;
- õpetajad toetuvad laste huvidele, vajadustele ja tugevatele külgedele);
- individuaalselt sobiv (õppeprogramm ning täiskasvanute ja laste ühine tegevus peab vastama individuaalsetele erinevustele: isikupärasele arenguajale; õppimisstiilile ning peab arvestama perekondlikku tagapõhja);
- õppimine mängu abil (õpetajad toetavad sihtkeele kasutamist mängu ajal nii õues kui ka rühmas ning selleks korraldatud tegevuskeskustes);
- perekonna osalus (lapsevanemad on teadlikud programmi põhimõtetest, kohtuvad pidevalt õpetajatega, et arutada laste edasijõudmist ja kodust tegevust, lapsevanemad on õpetaja abilised väljasõitudel ja teistes tegevustes);
- järjekindel sihtkeele kasutus (õpetaja räägib ainult eesti keeles);
- õpetajate koolitus, metoodiline nõustamine (koolitajate ettevalmistus, õppematerjalide arendamine, õppekava koostamine, piirkondlike metoodiliste keskuste juurutamine).

1.4. Üldpädevuste kujundamine eesti keele kümbelusprogrammi õppekavas

Pädevus on teadmistel, oskustel ja väärtustel põhinev suutlikkus teatud tegevusalal või valdkonnas tulemuslikult toimida. Keelekümbelusprogrammi õppekava taotleb mitte-eestlastest õpilaste:

- eesti keele ja kultuuripädevuse kujundamist, mis võimaldaks keelekümbelusõpilastel integreeruda ja täisväärtusliku kodanikuna toime tulla Eesti ühiskonnas;
- riiklikust õppekavast lähtuvate üldpädevuste, õppeainepädevuste ja valdkonnapädevuste kujundamist, luues õppekava ning õppe- ja kasvatusprotsessi kaudu tingimused riiklikus õppekavas määratud pädevuste saavutamiseks.

Üldpädevused:

Keelekümbelusprogrammi õppekava taotleb õpilastel järgmiste üldpädevuste kujunemist:

- 1) õpipädevus – suutlikkus tõhusaid õpistrateegiaid ning sobivat õpistiili kasutades juhtida oma õpitegevust: end õppimisele häälestada, motiveerida, otsida vajalikku teavet, omada ülevaadet oma teadmistest, suhestada oma teadmised teiste inimeste looduga ja luua uus teadmine, seirata ja hinnata oma mõtte- ja õpitegevust;
- 2) tegevuspädevus – suutlikkus näha probleeme ja neid lahendada, oma tegevusi kavandada, seada tegevuseesmärke ja näha ette oodatavaid tulemusi, valida tegevusvahendeid, tegutseda, hinnata oma tegevuste tulemusi; koostööoskused;

3) väärtuspädevus – suutlikkus tajuda oma seotust teiste inimestega, oma ja muude rahvaste kultuuriga, loodusega, inimese looduga, hinnata inimsuhteid ja tegevusi üldkehtivate moraalnormide seisukohalt;

4) enesemääratluspädevus – suutlikkus mõista ja hinnata iseennast, mõtestada oma tegevusi ja käitumist ühiskonnas, kujundada end isiksusena, väärtustades enda jaoks nii oma emakeelt ja kultuuri kui ka eesti keelt ja kultuuri;

5) sotsiolingvistiline- ja kultuuriline pädevus nii eesti kui ka vene keeles ja kultuuris.

Valdkonnapädevused:

Üldpädevuste ja õppeainepädevuste ning õpetuse integratsiooni tulemusena kujunevad õpilasel ulatuslikumad valdkonnapädevused. Keelekümblusprogramm toetab järgmiste valdkonnapädevuste kujunemist:

1) kultuuri- ja väärtuspädevus - suutlikkus hinnata inimsuhteid ja tegevusi üldkehtivate moraalnormide seisukohast; tajuda ja väärtustada oma seotust teiste inimestega, ühiskonnaga, loodusega, oma ja teiste maade ja rahvaste kultuuripärandiga ning nüüdiskultuuri sündmustega; väärtustada loomingut ja kujundada ilumeelt; hinnata üldinimlikke ja ühiskondlikke väärtusi, väärtustada inimlikku, kultuurilist ja looduslikku mitmekesisust; teadvustada oma väärtushinnanguid. Kultuuripädevuse kujunemisel tähtsustuvad õppeainetena kirjandus, eesti (vene) keel, võõrkeeled, ajalugu, muusika, kunst, tööõpetus, kehaline kasvatus, läbiv teema Infotehnoloogia ning meedia;

2) sotsiaalne ja kodanikupädevus - suutlikkus ennast teostada; toimida aktiivse, teadliku, abivalmi ja vastutustundliku kodanikuna ning toetada ühiskonna demokraatlikku arengut; teada ja järgida ühiskondlikke väärtusi ja norme; austada erinevate keskkondade reegleid ja ühiskondlikku mitmekesisust, religioonide ja rahvuste omapära; teha koostööd teiste inimestega erinevates situatsioonides; aktsepteerida inimeste ja nende väärtushinnangute erinevusi ning arvestada neid suhtlemisel. Sotsiaalse pädevuse kujunemisel tähtsustuvad õppeainetena ühiskonnaõpetus, ajalugu, geograafia, inimeseõpetus, kirjandus, kunst, muusika; läbivad teemad Keskkond ja säästev areng, Turvalisus ning Tööalane karjäär ja selle kujundamine;

3) enesemääratluspädevus – suutlikkus mõista ja hinnata iseennast, oma nõrku ja tugevaid külgi; analüüsida oma käitumist erinevates olukordades; käituda ohutult ja järgida tervislikke eluviise; lahendada suhtlemisprobleeme. Pädevuse kujunemisel tähtsustuvad õppeainetena inimeseõpetus, kehaline kasvatus, ühiskonnaõpetus, ajalugu, filosoofia, kirjandus, geograafia, bioloogia, läbivad teemad Turvalisus ning Tööalane karjäär ja selle kujundamine;

4) õpipädevus – suutlikkus organiseerida õppekeskkonda individuaalselt ja rühmas ning hankida õppimiseks, hobideks, tervisekäitumiseks ja karjäärivalikuteks vajaminevat teavet; planeerida õppimist ja seda plaani järgida; kasutada õpitut erinevates olukordades ja probleeme lahendades; seostada omandatud teadmisi varemõpituga; analüüsida oma teadmisi ja oskusi, motiveeritust ja enesekindlust ning selle põhjal edasise õppimise vajadusi;

5) suhtluspädevus – suutlikkus ennast selgelt, asjakohaselt ja viisakalt väljendada nii emakeeles kui ka võõrkeeltes, arvestades olukordi ja mõistes suhtluspartnereid ning suhtlemise turvalisust; ennast esitleda, oma seisukohti esitada ja põhjendada; lugeda ning eristada ja mõista teabe- ja tarbetekste ning ilukirjandust; kirjutada eri liiki tekste, kasutades korrektset viitamist, kohaseid keelevahendeid ja sobivat stiili; väärtustada õigekeelsust ja väljendusrikast keelt ning kokkuleppel põhinevat suhtlemisviisi. Pädevuse kujunemisel tähtsustuvad õppeainetena eesti ja

vene keel, kirjandus, võõrkeeled; kõik õppeained oma mõistestiku ja tekstidega, läbiv teema Infotehnoloogia ja meedia;

6) matemaatika-, loodusteaduste ja tehnoloogiaalane pädevus – suutlikkus kasutada matemaatikale omast keelt, sümboleid, meetodeid koolis ja igapäevaelus; suutlikkus kirjeldada ümbritsevat maailma loodusteaduslike mudelite ja mõõtmisvahendite abil ning teha tõenduspõhiseid otsuseid; mõista loodusteaduste ja tehnoloogia olulisust ja piiranguid; kasutada uusi tehnoloogiaid eesmärgipäraselt. Looduspädevuse kujunemisel tähtsustuvad õppeainetena loodusõpetus, geograafia, bioloogia, keemia, füüsika, läbiv teema Keskkond ja säästev areng. Matemaatikapädevuse kujunemisel tähtsustuvad õppeainetena matemaatika, loodusõpetus, füüsika, keemia, läbiv teema Infotehnoloogia ning meedia. Tehnoloogiapädevuse kujunemisel tähtsustuvad õppeainetena tööõpetus, loodusained, matemaatika, ajalugu, ühiskonnaõpetus, läbivad teemad Keskkond ja säästev areng, Tööalane karjäär ja selle kujundamine ning Infotehnoloogia ning meedia;

7) ettevõtlikkuspädevus – suutlikkus ideid luua ja ellu viia, kasutades omandatud teadmisi ja oskusi erinevates elu- ja tegevusvaldkondades; näha probleeme ja neis peituvaid võimalusi, aidata kaasa probleemide lahendamisele; seada eesmärged, koostada plaane, neid tutvustada ja ellu viia; korraldada ühistegevusi ja neist osa võtta, näidata algatusvõimet ja vastutada tulemuste eest; reageerida loovalt, uuendusmeelselt ja paindlikult muutustele; võtta arukaid riske;

8) digipädevus – suutlikkus kasutada uuenevat digitehnoloogiat toimetulekuks kiiresti muutuvus ühiskonnas nii õppimisel, kodanikuna tegutsedes kui ka kogukondades suheldes; leida ja säilitada digivahendite abil infot ning hinnata selle asjakohasust ja usaldusväärsust; osaleda digitaalses sisuloomes, sh tekstide, piltide, multimeediumide loomisel ja kasutamisel; kasutada probleemilahenduseks sobivaid digivahendeid ja võtteid, suhelda ja teha koostööd erinevates digikeskkondades; olla teadlik digikeskkonna ohtudest ning osata kaitsta oma privaatsust, isikuandmeid ja digitaalset identiteeti; järgida digikeskkonnas samu moraali- ja väärtuspõhimõtteid nagu igapäevaelus.

1.5. Õppekava ja õpetuse integratsiooni alused

Keelekümblusprogrammi õppekavas toetab õpetuse integratsioon õpilase üld- ja valdkonnapädevuste kujunemist. Integreeritud õppekava on koostatud üldiste teemade kaupa, mis hõlmavad erinevaid õppeaineid, pädevusi, õpilase kogemusi ja seovad kodu- ja kooli kultuuri. See on sisust lähtuv lähenemine, kus ühte teemat vaadeldakse erinevast perspektiivist. Integreerimisel peetakse silmas nii õppeainete omavahelist integreeritust kui ka õpitegevustes teadmiste integreerimist. Üldainete integreerimisel ei eelistata üht õppeainet teisele, vaid õppeainete vahelised seosed aitavad õppeainetel üksteist toetada, õpitut edasi arendada, kinnistada ning terviklikku teemakäsitlust luua. Õpetuse integratsioon saavutatakse läbivate teemade, temaatiliste rõhuasetuste, õppeülesannete ja -viiside abil. Temaatiliselt ülesehitatud õpitegevused seovad kommunikatiivseid pädevusi üldainete sõnavara, erinevate õpistrateegiatega ja kriitilist mõtlemist arendavate tegevustega, aidates vältida teadmiste elutust. Õppeaine sisu omandamine on siin tihedalt seotud keele omandamisega. See aitab kiirendada õpilaste üldist õppekava omandamist, võimaldab keeleliste osaoskuste, üldainete ja lapse kogemuste integreerimist ning aitab vältida teadmiste elutust. Õppekavas arvestatakse riiklikust õppekavast tulenevaid kohustuslikke läbivaid teemasid, mis puudutavad õpilase isiksuse ja sotsiaalse arengu

seisukohalt olulisi eluvaldkondi, mida ükski õppeaine eraldi ei käsitle. Riiklikust õppekavast lähtuvad kohustuslikud teemad on:

- 1) keskkond ja säästev areng;
- 2) tööalane karjäär ja selle kujundamine;
- 3) infotehnoloogia ning meedia;
- 4) turvalisus.

Temaatilised rõhuasetused arvestavad õpilase elukogemusi ja lähtekultuuri. Lähtutakse mina/meie suhtest ümbritsevaga: kodu, kodupaiga ja seal elavate inimestega, paikkonnaga, Eesti, Euroopa, maailmaga, luues sidemeid muukeelsete õpilaste kodu ja kooli kultuuri vahel.

1.6. Õppe- ja kasvatusprotsessi kujundamise ning õpitudemuste hindamise alused

Õppimine on elukestev protsess, mille teadvustatus ning eesmärgistatus sõltub õppija eest ja individuaalsest eripärasest. Õppimine toimub mängu ja matkimise, vaatluse ja mõtestamise, elamuse ja kogemuse, harjutamise ja katsetamise, meeldejätmise ja loomise kaudu. Elukestva õppimise kui elustiili kujundamiseks on oluline õppija sisemine motivatsioon. Õppe- ja kasvatusprotsess on eesmärgistatud, arusaamisega õppimine ja seda suunav, nõustav, analüüsiv ning hindav õpetamine ja kasvatamine nende tegevuste vastastikustes seostes. Õpilased võtavad võimetekohaselt osa oma õppimise eesmärgistamisest, kavandamisest ja hindamisest. Õppimine võib toimuda reaalses või virtuaalses keskkonnas.

Õppe- ja kasvatusprotsessi käigus õpivad õpilased:

- 1) olemasolevaid teadmisi ja oskusi kasutama, seoseid nägema;
- 2) küsima, teada saama, uusi teadmisi ja oskusi omandama;
- 3) tegutsema; oma intellekti, fantaasiat, emotsioone kasutama; looma, konstrueerima, katsetama;
- 4) ennast arendama, õppimist õppima;
- 5) õppima üksi või koos teistega, jälgides ja hinnates enda ja kaaslaste tegevust;
- 6) probleeme lahendama, valikuid tegema, otsustama väidete õigsuse üle, vaidlema, argumenteerima, kaitsma oma seisukohti;
- 7) oma mõtetegevust ja õppimist jälgima ning juhtima.

Õpitudemuste hindamine on osa õppe- ja kasvatusprotsessist. Hinnatakse nõutavate õpitudemuste saavutatust, teadmiste ja oskuste omandatust. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, milliseid hindamisvahendeid kasutatakse ja millised on hindamise kriteeriumid.

Hindamise põhieesmärgid on:

- 1) motiveerida õpilasi sihikindlalt õppima;
- 2) suunata õpilase enesehinnangu kujunemist;
- 3) suunata õpetaja tegevust õpilase õppimise ja arengu toetamisel;
- 4) anda õpilasele, õpetajale, kooli juhtkonnale, lapsevanemale (eestkostjale, hooldajale) teavet õpilase õpitudemusest.

2. EESTI KEELE KÜMBLUSPROGRAMMI I KOOLIASTME ÕPPE- JA KASVATUSKORRALDUSE ALUSED

Keelekümblusprogrammi õppekava koostamisel arvestatakse, et keelekümblusõpilased omandavad kõiki õppeaineid esimesel kooliastmel eesti keeles s.o. teises keeles, mida nad varem pole õppinud või on õppinud vähesel määral ning vene keele õpe algab 2.klassi II poolaastast. Seetõttu alustatakse eesti keele ja ainete õpetamist lihtsustatult, kuid vastavuses riikliku

õppekavaga. II kooliastme alguses minnakse eesti keeles õpetatavates õppeainetes üle eesti õppekeelega kooli tavaprogrammile, kasutades eesti õppekeelega koolile mõeldud õpikuid. Vene keeles õpetatavates õppeainetes võetakse kasutusele vene koolidele mõeldud venekeelsed õpikud.

2.1. Õppeained ja õppekeeled I kooliastmes

- Keelekümblusprogrammi õppekeelteks on nii eesti keel (A-võõrkeel) kui ka vene keel.
- I kooliastmes toimub kogu õppetöö eesti keeles, v.a. vene ja inglise keele tunnid.
- Eesti keele tunnis arvestatakse, et tegemist on keelekümblusõpilaste jaoks teise keelega.
- Vene keele tunnid lülituvad õppekavasse alates 2. klassi II poolaastast.
- B-võõrkeele (inglise keele) õpe algab 3. klassis, seega I kooliastmes.

I kooliastmes õpetatakse eesti keeles järgmisi õppeaineid: eesti keel, alates 1. klassist teise keelena; matemaatika; loodusõpetus; inimeseõpetus; muusika; kunst; kehaline kasvatus; tööõpetus.

(1) Õppe- ja kasvatuskorralduse põhivorm on õppetund. Õppetunnid toimuvad koolis või väljaspool kooli ekskursiooni või õppekäiguna.

(2) Õpilaste suurim lubatud nädalakoormus põhikooli klassides on:

- 1) 1. klass – 20 õppetundi;
- 2) 2. klass – 23 õppetundi;
- 3) 3. klass – 25 õppetundi;

Õppe- ja kasvatusgevus on korraldatud üldõpetuslikult – õppetundide läbiviimisel lähtutakse teemakesksest lähenemisest.

I kooliastme tunnijaotusplaan keelekümblusklassis

I kooliastmes on kohustuslike nädalatundide arv õppeaineti alljärgnev:

- 1) eesti keel 19 tundi;
- 2) vene keel 7 tundi;
- 4) B-võõrkeel 3 tundi;
- 5) matemaatika 10 tundi;
- 6) loodusõpetus 3 tundi;
- 7) inimeseõpetus 2 tundi;
- 8) muusika 6 tundi;
- 9) kunst ja tööõpetus 9 tundi;
- 10) kehaline kasvatus 8 tundi.

2.2. Õppetegevus I kooliastmes

- I kooliastmes (1.klassis) on temaatiline rõhuasetus KODU/MEIE suhtel lapse MINAGA, MINA/MEIE/KODU suhtel PAIKKONNAGA. 1. klassis on õpetuse põhitaotluseks orienteerumine mängult õppimisele ja õpilase rolli sisseelamine. I kooliastme üldpädevusnõuete keskmes on koolis edukaks õppimiseks vajalikud alusoskused.
- Õppetöö korraldamise aluseks on I kooliastmes üldõpetuslik tööviis, mis kajastub ka keelekümblusprogrammi õppekavas ja õpetaja ainekavas. Sõltuvalt õpilaste ettevalmistusest võib soovi korral kasutada ka aineõpetuslikku tööviisi või üld- ja aineõpetuse kombineeritud varianti. II kooliastme alguses minnakse sujuvalt üle

aineõpetusele ning võetakse eesti keeles õpetatavates õppeainetes kasutusele eesti õppekeelega koolidele mõeldud õpikud.

- Laste koolivalmidus ja võimed on erinevad, seetõttu varieeritakse õppeülesandeid ja nende täitmiseks kuluvat aega. Lapsi ergutatakse eesti keelt kasutama, küsima ja avastama. Õppeprotsessi käigus kujundatakse lapsel esmased õpiharjumused ja -oskused, sh oma aja jaotamine ja õpiülesande juures püsimine.
- Väärtuskasvatuses kasutatakse ülesandeid, kus on vaja järgida käitumisreegleid, teha väärtushinnangutel põhinevaid otsustusi või järeldusi.
- Õpetaja olulisim ülesanne on iga lapse eneseusu ja õpimotivatsiooni toetamine.

2.3. Õppeainete integreerimine ning läbivate ja üldteemade valdkonnad

Õppeainete integreerimisel peetakse silmas nii õppeainete omavahelist integreeritust kui ka õpitegevustes teadmiste integreerimist. Üldainete integreerimisel ei eelistata üht õppeainet teisele, vaid õppeainete vahelised seosed aitavad neil üksteist toetada, õpitud edasi arendada, kinnistada ning terviklikku teemakäsitlust luua. Õpetuse integratsioon saavutatakse läbivate teemade, temaatiliste rõhuasetuste, õppeülesannete ja -viiside abil. Temaatiliselt ülesehitatud õpitegevused seovad kommunikatiivseid pädevusi üldainete sõnavara, erinevate õpistrateegiate ja kriitilist mõtlemist arendavate tegevustega, aidates vältida teadmiste elutust. Õppeaine sisu omandamine on siin tihedalt seotud keele omandamisega. See aitab kiirendada õpilaste üldist õppekava omandamist, võimaldab keeleliste osaoskuste, üldainete ja lapse kogemuste integreerimist. Üldteemadesse integreeritud läbivate teemade õpetamise eesmärk I. kooliastmes on kujundada teadmisi, oskusi, hoiakuid, väärtushinnanguid ja käitumisnorme valdkondades, millel on kokkupuutepunkte paljude õppeainetega. Läbiva teema keskkond ja säästev areng õpetamisega taotletakse, et I kooliastme lõpuks laps:

- tunneb huvi looduse vastu;
- suhtub loodusesse ja kaasinimestesse austusega;
- oskab näha inimtegevuse mõju loodusele, teadvustab end tarbijana;
- hoiab oma kodukoha loodust ja ehitisi;
- tunneb oma koduümbruse keskkonnaprobleeme, püüab toimida keskkonda hoidvalt ning vältida enda ja teiste tervise kahjustamist. Läbiva teema tööalane karjäär ja selle kujundamine õpetamisega taotletakse, et I kooliastme lõpuks laps:

- mõistab töö tähtsust;
- mõistab töö ja elukutse seoseid;
- teab isa ja ema (hooldajate, pereliikmete) ameteid;
- teab kodukohas esinevaid ameteid ning mõistab nende tähtsust;
- oskab kasutada raha lihtsamates tehingutes ning teab raha ja töötasu seoseid;
- suudab järgida koostegutsemise reegleid;
- osaleb oma klassi kutsesuunitlusalastes ettevõtmistes.

Läbiva teema meediaõpetus õpetamisega taotletakse, et I kooliastme lõpuks laps:

- esmane orientatsioon meedias, meedia lugemine, vaatamine ja kuulamine;
- oskus meedia manipuleerimist läbi näha;
- vajadus ja harjumus suhelda erinevate eakohaste eestikeelsete meedialiikidega: trükimeediaga, elektroonilise meediaga, suulise meediaga;

- teadmised meediatekstide funktsioonidest ja ehitusest ning oskused ise lihtsamaid meediatekste koostada.

Läbiva teema turvalisus käsitlemisega taotletakse, et 3. klassi lõpetaja:

- teab hädaabi numbrit, oskab ohust teatada; teab, kuidas koolis teavitatakse ohust, kooli väljapääsude asukohti, oskab hoonest evakueeruda;
- teab tuleohutusmärkide tähendust, teab tulekahjude tekke sagedasemaid põhjusi, tulekahjude võimalikke tagajärgi ja ennetamise võimalusi;
- teab looduslikke ohte; oskab käituda veekogudel ja basseinis; oskab ennast kaitsta päikesepõletuse eest;
- oskab käsitseda majapidamis- ja olmeelektronikat ning -seadmeid;
- teab mürgistest ainetest ja kiirgusohutusest, oskab neid vältida; teab, et ravimeid kasutatakse vastavalt ettekirjutusele; teab, et on olemas tervist ohustavaid aineid, oskab neist keelduda;
- oskab käituda tundmatute asjadega; teab lõhkekehade kaasnemaid ohte, oskab õigesti käituda lõhkekeha leiukorral; teab, et pommiähvarduse tegemine on kuritegu; mõistab, et igaüks vastutab ise oma käitumise eest;
- tunneb käitumisreegleid tänaval, saab aru liiklusreeglite vajalikkusest; oskab valida tee ületamiseks kõige ohutum koht; peatuda, kuulata, vaadata ning ohutuses veendunud sõidutee ületada; teab ohtusid oma kooliteel, oskab neid kirjeldada, põhjendada ning selgitada ohtude vältimist kooliteel; oskab käituda ühissõidukeis, siseneda, väljuda ning sõiduteed ületada; teab jalgrattaga sõitmise nõudeid, oskab valida jalgrattaga, rulaga, rulluisudega sõitmiseks turvalist kohta; teab turvavahendite kasutamise vajalikkust ning oskab neid kasutada. Nii ainekavadest tulenevate üldteemade kui ka nendesse integreeritud läbivate teemade õpetus realiseerub kogu kooli tegevuse kaudu: ainekavade, kooli mikrokliima, juhtimise ja majandamise kaudu. Õpetajal on õpimotivatsiooni loov, hoiakuid kujundav ning ea- ja jõukohast õppekeskkonda loov roll. Eelistatud on õppevormide mitmekesisus, õppimine kogemuse kaudu: rühmatööd, projektid, ekskursioonid, arutelud, individuaalsed ülesanded, kodutööd, loovülesanded jmt. Teemaatilised rõhuasetused arvestavad õpilase elukogemusi ja lähtekultuuri. Lähtutakse mina/meie suhtest ümbritsevaga: kodu, kodupaiga ja seal elavate inimestega, paikkonnaga, Eesti, Euroopa, maailmaga, luues sidemeid muukeelsete õpilaste kodu ja kooli kultuuri vahel.

INTEGREERITUD ÜLDTEEMADE VALDKONNAD I KOOLIASTMES

Integreeritud üldteemade valdkonnad tulenevad riikliku õppekava ainekavadest ja kohustuslikest läbivatest teemadest.

1) MINA ISE JA MINU ASJAD:

- Nimi, vanus, välimus, kehaosad, juuste ja silmade värv. Meeleelundid, tunded ja meeleolud, meeleolude väljendamine värvidega, külmad ja soojad toonid.
 - Inimese välisehitus. Keha eest hoolitsemine. Isiklik hügieen. Terve ja haige inimene. Tervislik eluviis. Ohud tervisele. Liikumine ja tervis. Kahjulikud harjumused. Hügieen kui tervist hoidev tegevus. Abi saamise võimalused.
- Esmaabi.
- Inimese toiduvajadused ja tervislik toitumine. Inimese seosed loodusega erinevates elupaikades (linnas, maal).

- Riietus (traditsiooniline, pidulik, rahvuslik, erinevatel aastaaegadel). Riiete ning jalatsite hooldamine.
- Minu erinevused ja sarnasused teiste inimestega. Arvud, loendamine. Seosed suurem, väiksem, võrdne. Pikkus, pikkuse võrdlemine. Igäihe individuaalsus ja väärtuslikkus. Eneseteadvus ja enesehinnang. Lapse õigused, kohustused ja kaitse.
- Kollektiivid. Elus ja eluta. Asjad ja materjalid. Isiklikud asjad, minu oma ja teise oma; asja väärtus ja hind, suhtumine asjadesse, teiste töösse.
- Raha, selle teenimine, hoidmine ja kulutamine. Väärtuste mõõtmine. Kroon ja sent. Käibivad rahatähed ja mündid. Teiste inimeste vajaduste arvestamine. Laenamine, asjade vahetamine ja müümine.

2) ÕPPIMINE JA TÖÖ, OHUTU LIIKLEMINE KOOLITEEL:

- Kool, kooliruumid ja sisustus, kooliaasta pikkus, algus ja lõpp, koolivaheajad, õppeained ja tegevused, õppevahendid, reeglid ja rutiintoimingud, koolipäev, õppeained, õpioskused, kooliriided, klassikaaslased, õpetajad ja koolipersonal.
- Õpilase koolitee, kooli ja kodu asukoht, liiklusreeglid, käitumine tänaval ja ühissõidukis, liiklusohutus, nooremate abistamine ja kaitsmine.
- Liikumise tunnused. Jõud liikumise põhjusena. Gravitatsioon, magnet ja kompass.
- Mäng ja töö. Õppimine. Meeskonnatöö tähtsus ja reeglid: tähelepanelikkus, teistega arvestamine, tööjaotus, kohusetunne, jagatud vastutus. Keeldumine kahjulikust või kedagi kahjustavast ühistgevusest.

3) AEG, AASTAAJAD JA LOODUS:

- Aeg ja aja mõõtmine, kalender, kellaeg. Ajamõõdud sekund, minut, tund, ööpäev, nädal, kuu, aasta, sajand. Ajaühikutevahelised seosed. Aja arvutamine kella ja kalendri abil.
- Aeg kui väärtus, täpsus, päeva planeerimine, õpilase päevarežiim.
- Päike ja maa (soojus ja valgus). Aastaaegade vaheldumine looduses seoses soojuse ja valguse muutustega. Ilmastikunähtused, soe ja külm ilm. Ilmamuutuste põhjustajad (õhutemperatuur, õhu liikumine ja vee ringlemine), termomeeter ja temperatuuri mõõtmine. Vedelikud ja tahked ained. Värvid looduses.
- Sügiseaunid toidulaua, aias, metsas ja turul. Massiühikud gramm, kilogramm, tsentner, tonn. Massiühikutevahelised seosed. Mahumõõt liiter. Meisterdamine looduslikust materjalist.
- Sportlikud tegevused erinevatel aastaaegadel (ujumine, suusatamine, pallimängud jmt). Looduslikud ohud, käitumine veekogudel ja basseinis, enda kaitsmine päikesepõletuse eest.
- Taimed ja loomad erinevatel aastaaegadel. Taimed. Loomad. Seened. Mikroorganismid. Kooslus. Liik. Toiduahelad. Metsloomade ja lindude elu. Maismaataimed ja -loomad. Mitmekesisus. Välisehitus. Toitumine ja kasvamine. Veetaimed ja -loomad, erinevus maismaorganismidest. Organismide nõuded elukeskkonnale.

4) MINA JA MEIE, MINA JA NEMAD, SÕBRAD:

- Sõbrad, sõprade nimed, vanus, elukoht, välimus ja ühised tegevused. Sõpruse hoidmine. Üksteise eest hoolitsemine ja teiste aitamine. Sallivus. Oskus panna end teise olukorda. Oma vigade ja süü tunnistamine. Vabandamine. Leppimine. Hakkamasaamine kiusamise ja vägivallega. Muredest rääkimine ja oma tunnete väljendamine. Abi otsimise ja leidmise võimalused.
- Käitumine, selle mõju ja tagajärjed. Hea ja halb käitumine, õige ja vale käitumine. Minu ja teiste vajadused. Käitumisreeglid (viisakas käitumine, käitumisreeglid kodus ja koolis,

suhtlemine eakaaslastega, viisakus klassikaaslaste ja õpetajate suhtes, tähelepanelikkus, hoolivus, teistega arvestamine, empaatiavõime, ausus, kaebamine, vägivald). Käitumisnormide tähendus ja vajalikkus kodus ja koolis, klassis ja tänaval, väljendid ja žestid, tänamine, tervitamine, hüvastijätt, õnnitlemine, suhtumise väljendamine, küsimine, selgitamine nii eesti kui vene keele kontekstis.

5) MINU PEREKOND JA KODU:

- Vanemad, õed, vennad. Vanavanemad ja teised sugulased. Sugupuu. Pereliikmete rollid. Abivalmidus, kohuse- ja vastutustunne. Pereliikmetega arvestamine. Pereliikmete lahkumine ja lein. Uus pereliige. Kodused traditsioonid. Elustiil ja perekonna tavad, ühised tegevused, hобid, mängud, puhkuse veetmine; minu esivanemad (vana-vanaemad ja vana-vanaisad, kus ja kuidas nad elasid). Vanemate töö. Elukutsed, ema ja isa töökoht. Kodused tööd.
- Aadress, maja, korter, aed, õu. Kodud (majad, korterid), elu maal, suur- ja väikelinnas. Koduümbus. Naabrid ja naabruskond. Elu vanasti ja nüüd. Kodutus. Lastekodu.
- Koduloomad, lemmikloomad, nende toitumine ja hooldamine.
- Toataimed, nende kasvatamine ja hooldamine.
- Toitumine, söögiharjumused (söögiajad, söögid ja joogid, söögitegemine, lauakombed); toiduained, juurviljad, puuviljad, köögiviljad, metsaannid, kala ja liha, kuivained, piimasaadused, küpsetised; söögitegemine, söögid ja joogid, rahvustoidud ja tavad tähtpäeval; söögikohad ja toidupoed.
- Oma kodu, toa või aia kujundamine. Geomeetrilised kujundid. Mõõtmine. Kuubi ja püramiidi mudeli valmistamine pinnalaotuse kokkukleepimise teel. Figuraalse ja abstraktse ning ruumilise ja tasapinnalise iseloomuga tööd. Modelleerimine ja konstrueerimine paberist, kartongist ja papist; nende kasutamine koos teiste materjalidega.
- Olmeelektroonika. Vooluringi koostamine ja uurimine (patarei, juhtmed, lüliti ja lamp). Elektrijuhid ja mitteelektrijuhid. Elektri kasutamine ja säästmine. Ohutusnõuded.
- Tähtpäevade tähistamine. Ruumide korrastamine ja kaunistamine tähtpäevade puhul. Laua katmine, kaunistamine ja koristamine. Lihtsate võileibade valmistamine, joogi pakkumine. Kingituste meisterdamine, kaartide või kutsete kirjutamine ja kujundamine.

6) KODUKOHT, EESTI, NAABRID:

- Küla. Vald. Linn. Maakond. Kaardi legend. Ilmakaared ja nende määramine kaardil ja looduses. Eesti kaart: olulisemad kõrgustikud, tasandikud, madalikud, saared, poolsaared, lahed, järved, jõed ja asulad Eesti kaardil.
- Riik ja selle kaitse. Seadused kui ühiskonnaelu reeglid. Eesti Vabariigi ja kodukoha sümbolid. Riigikogu. Valitsus. President.
- Eestimaa rikkus: loodus, inimesed, kultuur, haridus. Kodukoha ja Eesti riigi tuntud inimesed. Tavad, pühad ja kombed.
- Eesti vähemusrahvused, nende keel ja kultuur. Naaberriigid. Meie välismaal ja teised meie hulgas. Sallivus erinevate kultuuride ja rahvuste suhtes. Naabermaad (lipud ja sümbolid, geomeetrilised kujundid).
- Tutvumine plaanide, kaartide ja piltidega. Koolitee kujutamine plaanil. Kodukoha loodus, taimed ja loomad. Tutvumine kodu (kooli) ümbrusega õppekäikudel. Pikkusühikud, massiühikud, väärtuste määratlemine ja rahaühikud, ajamõõdud, termomeeter ja temperatuuri mõõtmine.

- Oma kodulinna või asula kujundus. Paberi rebimine, lõikamine, voltimine. Mõõtmise, märkimine, šabloonide kasutamine. Liimimine. Paberitööde kaunistamine. Värvimise erivõtted. Modelleerimine ja konstrueerimine paberist, kartongist ja papist; nende kasutamine koos teiste materjalidega.

7) MINA JA TEAVE:

- Teave ja teabeallikad, nende kasutamine. Info hankimine (raamatukogud, teatmeteosed, infotelefonid, internet).
- Abi kutsumine (kiirabi, tuletõrje, politsei, turvakodu). Ohud: tuleohutus, looduslikud ohud ja ohtlikud ained ning abi kutsumine. Võõras ümbrus ja võõraga kaasaminek. Ahistamise probleem. Politsei. Laste usaldustelefon. Turvakodu. Sotsiaalne hädaabi.
- Raamatukogu, kirjanikud (eesti, vene ja teiste maade), koomiksid. Teabetekst: tööjuhend, sõnastik, raamatu sisukord, õpikutekst, teatmeteose tekst. Teksti kompositsioon: pealkiri, sissejuhatus, loo arendus, lõppsõna. Reklaami eesmärk ja mõju.
- Eestikeelne meedia: raadio ja televisioon, TV lastesaated (eestikeelsete saadete tutvustus). Eestikeelsed lasteajakirjad. Meediatekst: ajalehe, ajakirja tekst.

8) HARRASTUSED JA KULTUUR:

- Lemmiktegevused ja huviringid.
- Kontserdi külastamine, vokaal- ja instrumentaalmuusika, orkester ja dirigent, heliloojad, koorilaul ja koorijuht.
- Kooli ja kodu kultuuriga seotud tähtpäevad: jõulud, kadri- ja mardipäev, lihavõttepühad ja teised tähtpäevad koolis ja kodus. Klassiruumi kujundamine, kaunistuste meisterdamine.
- Kino ja teater, mängufilmid, multifilmid, näidendid, nukuteater, varjuteater.
- Kunstinäituse külastamine, skulptuur, maal ja graafika. Käsitöö, õmblemine, kudumine, heegeldamine, metalli- ja puutöö. Happeningi-laadsete ürituste korraldamine.
- Spordivõistlused, Eesti sportlased, spordialad ja spordivahendid.
- Eesti ja vene rahvatantsud. Tantsu- ja laulumängud. Tantsud ja tantsusammud.
- Vaatamisväärsused minu kodukohas, arhitektuur ja ajalugu (kloostrid, kirikud, lossid, kuidas elati Eestis vanasti, erinevad ja huvitavamad eluvaldkonnad ja elustiilid, muistendid ja legendid).
- Eesti, vene ja välismaa lastekirjanikud, lasteraamatud ja raamatukujundus. Folkloorne lastelaul, muinasjutt, muistend, mõistatus, vanasõna, jutustus, luuletus, näidend, piltjutt.

2.4. Üldpädevused I kooliastme lõpuks

Esimese kooliastme lõpuks on õpilane saavutanud järgmised üldpädevused:

- 1) suhtub endasse positiivselt;
- 2) on viisakas, täidab lubadusi;
- 3) suhtub hoolivalt asjadesse, sest teab, et need on loodud inimeste tööga;
- 4) käitub loodust hoidvalt;
- 5) hoiab puhtust ja korda, hoolitseb oma välimuse ja tervise eest, tahab olla terve;
- 6) tahab olla aus ja õiglane, mõistab oma-võõras-ühine tähendust;
- 7) mõistab, et inimeste soovid ja võimalused on erinevad, tunnustab kaaslaste õigust olla erinev;
- 8) teab, et kedagi ei tohi naeruvääristada, kiusata ega narrida;
- 9) hindab oma perekonda, klassi ja kooli, oskab olla hea kaaslane;

- 10) tunneb ja austab oma kodupaika, kodumaad, riiki, Eesti riikluse sümboleid ja nendega seostuvaid käitumisreegleid; teab oma rahvuslikku kuuluvust, suhtub oma rahvusesse lugupidavalt;
- 11) tahab õppida, tunneb rõõmu teadasaamisest ja oskamisest;
- 12) oskab ilu märgata ja hinnata;
- 13) hindab loovust, tunneb rõõmu liikumisest, loovast eneseväljendusest ja tegevusest;
- 14) püüab konflikte rahumeelselt lahendada;
- 15) oskab sihipäraselt vaadelda, erinevusi ja sarnasusi märgata ning kirjeldada;
- 16) oskab esemeid, nähtusi võrrelda, ühe-kahe tunnuse alusel rühmitada, lugeda lihtsat plaani, tabelit, diagrammi, kaarti;
- 17) oskab ohutult liigelda, vältida ohtlikke olukordi, ohuolukorras abi kutsuda; teab, kuhu oma murega pöörduda;
- 18) oskab käivitada ja kasutada lihtsamaid arvutiprogramme;
- 19) oskab õppida üksi ja koos teistega, paaris ja rühmas; oskab kaaslast kuulata, teda tunnustada;
- 20) oskab koostada päevakava ja seda järgida, oskab jaotada aega õppimise, harrastustegevuse, koduste kohustuste ja puhkamise vahel;
- 21) oskab end häälestada õppeülesandega toimetulemisele, oma tegevusi õppeülesande täitmisel mõtestada;
- 22) saab aru lihtsast eestikeelsest kõnест ja oskab sellele õigesti reageerida;
- 23) on omandanud I kooliastmele vastava ainesõnavara eesti keeles ning toimetulekuoskused eestikeelses õpikeskkonnas;
- 24) on omandanud eesti keeles eakohase kõneladususe baassõnavara põhjal, kasutades lihtsaid grammatilisi struktuure ilma õpetajapoolse toetuseta või vähese toetusega;
- 25) on omandanud eesti ja vene keeltes ning teistes õppeainetes klassile ja riiklikule ning kooli õppekavale vastavad teadmised ja oskused.
- 26) suhtub positiivselt ja väärtustab nii eesti kui ka vene keelt ja kultuuri.

2.5. Õppekeskkond I kooliastmes

Eesti keele kümblyklassis luuakse keelekeskkond, kus lapsel on motivatsioon õppida ja kasutada eesti keelt. Õppe- ja kasvatuseesmärkide täitmist toetab õppekeskkond, kus:

- 1) õpilaste, õpetajate, kooli juhtkonna ja lastevanemate (eestkostjate, hooldajate) omavahelised suhted põhinevad lugupidamisel ning demokraatial;
- 2) on olemas õppekava elluviimiseks vajalikud õppevahendid ja -materjalid;
- 3) järgitakse tervisekaitse- ja ohutusnõudeid;
- 4) luuakse tingimused õpilase ja õpetaja arenguks;
- 5) on esteetiliselt kujundatud, õpilase eesti keele arengut toetava ja otstarbeka sisustusega ruumid;
- 6) õpetaja emakeel on eesti keel või kõneleb eesti keelt emakeele tasemel;

Turvaline ja motiveeriv keelekeskkond

- Esimeseks valdkonnaks on aktiivse keelekeskkonna loomine. Õpilaste keeleoskuse arendamisel on tähtsal kohal õpetaja keelekasutus ehk õpetaja eeskuju roll, sest õpilased omandavad sõnavara, grammatika ja häälduse õpetaja õige keelekasutuse kaudu teatud kindlates tavatoimingutes

keelemallidena. On soovitatav, et õpetaja ei oleks ainus keelemall, keda lapsed kuulevad. Seepärast kutsutakse tundi või klassivälisele üritusele ka teisi sihtkeelt kõnelevaid külalisi.

- Keelekümbklusklassides toetatakse eesti keele keskkonda, asetades sõna- ja lausedelid koos piltidega kõikjale seintele, tahvlitele ja mööbli külge. Sõnasedelitega tähistakse ka ukсед, esemed ruumis ning õpikeskused. Kõik uued sõnad asetatakse teemade kaupa piltide ja sõnasedelitena seintele. Seintel leidub mõistekaarte, teemakeskusi, õpilaste töid, käsklusi, päevaplaane, ilmakaarte ja muud vajalikku. Õpilane saab seintelt alati vajalikku keelelist tuge. Sõnasedelite kasutamine ruumis arendab laste iseõppimisvõimet, suurendab turvalisuse tunnet ja toetab visuaalselt teise keele arengut.

- Eelnev kogemus aitab lastel mõista palju asju teises keeles kuigi nad seda keelt ei oska. Päevast päeva ja tunnist tundi korduvate rutiintegevuste kavandamise ja holofraasidega sidumise abil luuakse turvaline õpikeskkond, mis aitab keelekümbklusõpilastel paremini toime tulla eestikeelses keskkonnas. Rutiintegevusteks on: tegevuste ettevalmistamine, tegevuste valik, õpilaste jaotamine õpikeskuste vahel, töö korraldus ja reeglid, ühelt tegevuselt teisele suundumine, tegevuse alustamine ja lõpetamine, õpikeskuse koristamine pärast töö lõppu ja tagasiside organiseerimine. Rõõmus, stressivaba, julgustav ja liikumist võimaldav õpikeskkond

- Õpikeskkond klassis peab olema stressivaba, rõõmus, julgustav ning võimaldama liikumist. Füüsilise tegevuse kaasamine vähendab stressi, aitab paremini eesti keelest aru saada, õppetööle keskenduda ja õpitut meelde jätta. Keelekümbklusklassi põhimõtteks on, et õppetöö toimuks antiautoritaarses õhkkonnas ning pidevas aktiivses tegevuses, koostöös ja suhtluses. Õpetaja kujundab aktiveeriva õpikeskkonna õpitegevustega määratletud vajadustest lähtuvalt, kasutades vaheldumisi nii klassi-, rühma-, paaris- kui ka individuaaltööd. Õpetaja organiseerib õpilased klassiruumis rühmadesse ja paardesse erinevaid ülesandeid lahendama, motiveerib õpilasi, juhatab teema sisse, jagab informatsiooni, selgitab tavatoiminguid ja kokkuleppesignaale, juhendab tööd rühmades või individuaalselt ning lõpuks organiseerib tagasiside ja hindamise. Isegi kirjutamistegevuses ei pea rühmatöö olema ainult vaikne laua taga istumine. Nii rühma- kui ka klassitöö on seotud ruumis ringiliikumise ja füüsilise tegevusega, millesse võib kaasata nii vestlust ja info vahetust kui ka ruumis ringi liikumist teabe otsimise eesmärgil.

- Õpetaja jälgib õpilaste tegevust ja arengut rühmas ja individuaalselt eesmärgiga anda neile vajalikku tagasisidet. Seejuures ei tõmba õpetaja endale liigset tähelepanu ega domineeri, kuna see võib häirida õpilast ülesande täitmisel. Töö rühmades lõpeb alati ühise aruteluga, kus võetakse kokku rühmatöö tulemused. Kogemuste ning muljete jagamise ja vestluse kaudu saavad õpilased näidata, mida nad on rühma-, paaris- või individuaaltöö käigus teinud. Ühise jagamise käigus arendavad õpilased nii vestlusoskust kui ka kriitilist mõtlemist, rikastavad erinevatel teemadel vesteldes oma kõnekeelt ja saavad juurde uusi teadmisi.

Koostöö lastevanematega

- Keelekümbklusprogrammides osalemine on vabatahtlik ja eeldab, et lapsevanemad ja laps on huvitatud eesti keeles õppimisest ning selleks piisavalt motiveeritud. Õpilase motiveeritus ja huvi on eelduseks head tulemuste saavutamisel eesti keele õppes. Mida paremad on saavutatud tulemused, seda positiivsem on suhtumine eesti keelde ja kultuuri.

- Keelekümbklusõpilaste vanemad ei pea oskama ega õpetama lastele kodus eesti keelt, kuid nad peaksid suhtuma positiivselt eesti keelde ja kultuuri ning toetama oma last igakülgset õpingutes.

- Lastevanemad võivad kontrollida õpitu sisust arusaamist emakeeles ning peaksid arendama kodus laste emakeelt, nendega emakeeles vesteldes ja lugedes.
- Lastevanemad peaksid osalema klassiüritustel ja koosolekutel. Koosolekuid korraldatakse regulaarselt. Koosolekute keeleks on eesti keel (vajadusel ka vene keel). Lisaks on õpetajatel võimalust mööda individuaalsed vestlustunnid lastevanematele, kus on võimalik nelja silma all arutada õpilase edusamme puudutavaid küsimusi.
- Lapsevanemad peaksid võimaldama lastel ka väljaspool kooli kuulata eesti keelt ja võimaluse korral suhelda samaealiste eesti keelt emakeelena kõnelevate lastega.
- Õpetaja võib valmistada ja jagada lastevanematele venekeelseid infovoldikuid, kus tutvustatakse keelekümbeluse põhimõtteid. Peale selle korraldatakse kaks korda aastas lahtisi tunde, millest keelekümbeluse õpilaste vanemad saavad osa võtta.
- Keelekümbeluse õpilaste vanemad osalevad ka kooli hoolekogu ja klassivälises töös

2.6. Hindamine I kooliastmes

Eesti keeles toimuva õppetöö korral tehakse vahet õpilase teadmiste hindamisel ja eesti keele oskuse hindamisel. Õpilase teadmisi kontrollides ei tohi eesti keele oskuse tase mõjutada testi tulemusi. Samuti ei tohi eesti keele oskuse mõõtmist mõjutada omandatud teadmiste tase. Hindamisel keskendutakse lapse vaatlemisele ja jälgimisele mõttekas integreeritud tegevuses. Hindamisprotseduuri planeerimisel lähtutakse järgmistest põhimõtetest:

- 1) peetakse võrdselt silmas nii aine sisu omandamist kui ka eesti keele arengut;
- 2) oskusi mõõdetakse juba omandatud eakohaste oskuste ja tegevuste kaudu;
- 3) kontrollitakse nii spontaanset keelekasutust kui ka ettevalmistatud tegevust;
- 4) hindamine peab sisaldama enesekontrolli, paaris või rühmas vastastikust kontrollimist ning õpetajapoolset kontrolli;
- 5) hindamine peab sisaldama vaatlust, kus õpilast oleks võimalik töö käigus jälgida ja hinnata.

Hinne, kui võrdlus riikliku standardiga, ei mängi algklassides olulist rolli, sest selles eas on lapse areng ja küpsemistempo väga individuaalne. Numbrilise hinde asemel kasutatakse I kooliastmes paljusid aspekte arvestavat sõnalist kommentaari / hinnangut. Sõnalise hinnangu andmine muudab arendavaks, ravivaks ja stimuleerivaks protseduuriks olenevalt lapse isikupärastest vajadustest. Hinnangut kasutatakse kui enesearengu mõõdupuud, millele on enesekontrolli ja -korrigeerimise ülesanne. See on korduv võrdlus iseendaga, mis sisaldab enesearenduse väärtustamist, toetades seesmise väärkuse, õpi- ja arengumotivatsiooni ning enesekindluse kujunemist.